

از سرگیری سرکوب به جای
رسیدگی به قربانیان
سیل

گزارش ماهانه
کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

آوریل ۲۰۱۹

از سرگیری سرکوب به جای رسیدگی به قربانیان سیل

در تمام طول ماه آوریل بحران سیل همه مسائل در ایران را تحت الشعاع قرار داده بود. تمامی استانهای ایران در معرض سیل قرار گرفته و یا دچار آبگرفتگی شدند. حداقل ۲ میلیون شهروند ایرانی به کمک های انساندوستانه نیاز دارند و بیش از نیم میلیون ایرانی آواره و بی خانمان شده اند و همه اموال و دارایی های خود را از دست داده اند. هلال احمر رژیم به جای تأمین سرپناه برای سیلزدگان، هر عدد چادر را به قیمت ۵۰۰ هزار تومان به آنها به فروش می رساند.

به گفته یکی از اعضای مجلس رژیم، تنها در خوزستان حداقل ۳۰۰ هزار واحد مسکونی آسیب دیده و از بین رفته اند. هدایت الله خادمی گفت که خسارت سیل اگر از جنگ ۸ ساله با عراق بیشتر نباشد، برابر است. زیرا تمامی دار و ندار و کشاورزی و دامهای مردم که وسیله معیشت شان بود از بین رفت. بنا به گزارش سایر منابع، این واقعه بدترین فاجعه طبیعی است که طی ۱۵ سال در ایران رخ داده است و به ۲ هزار شهر و شهرستان در ۳۱ استان آسیب وارد کرده است.

وضعیت سیلزدگان بحرانی است. بسیاری در مناطق دورافتاده بدون دسترسی به آب و غذا و دارو و لباس و گرمایش به سر می برند.

با این همه رژیم به جای رسیدگی به معضلات و مسائل مردم در نواحی سیلزده، مزدوران شبه نظامی خود را از عراق و پاکستان و افغانستان برای سرکوب خشم اهالی مناطق سیلزده وارد کشور کرده است.

علاوه بر این رژیم سرکوب اجتماعی را افزایش داده است. فعالین زن و زندانیان سیاسی زن از این موضوع مستثنی نبوده اند. رژیم صدها راننده را در تهران احضار کرد تا در رابطه با نقض حجاب اجباری در پشت فرمان به آنها اخطار بدهند.

موارد جدید دستگیری و حبس

زندانی سیاسی سابق **فاطمه ضیائی آزاد** (حوریه) ۵۶ ساله، روز ۲۰ فروردین ۹۸ برای گذراندن یک و نیم سال حبس به بند زنان زندان اوین منتقل شد. به رغم سن بالا و بیماری شدید ام.اس، فاطمه ضیائی برای چهارمین بار در پائیز ۲۰۱۴ دستگیر و در زمستان ۲۰۱۵ با وثیقه ۱۰۰ میلیون تومانی آزاد شد. وی متعاقباً به یک و نیم سال حبس محکوم گردید.

فعال مدنی و هنرپیشه ۲۳ ساله، **یاسمن آریانی**، روز ۲۱ فروردین ۹۸ مجدداً در منزل خود بازداشت شد. در این روز، مأموران امنیتی با در دست داشتن حکم جلب وارد منزل او شدند. یاسمن آریانی روز دوشنبه ۱۹ فروردین ۹۸ اعلام کرده بود که توسط وزارت ارشاد از اجرای نقش در نمایشنامه ای به نام «اکتورز استدیو» کنار گذاشته شده است. خانم آریانی در مرداد ۹۷ به دلیل شرکت در اعتراضات در تهران بازداشت و در بهمن ۱۳۹۷ از زندان اوین آزاد شد.

روز ۲۲ فروردین ۹۸، خانم **منیره عربشاهی** که برای پیگیری وضعیت دخترش، یاسمن آریانی، به بازداشتگاه وزرا در تهران مراجعه کرده بود در محل دستگیر و روز بعد به زندان قرچک منتقل گردید.

فعال مدنی **مژگان کشاورز** روز ۵ اردیبهشت ۹۸ توسط مأموران وزارت اطلاعات در خانه خود در تهران بازداشت شد. خانم کشاورز در مقابل چشمان دختر ۹ ساله اش با ضرب و شتم بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل گردید. مژگان (مایا) کشاورز داوطلبانه برای **کمک به سیل زدگان** به لرستان سفر کرده بود.

روز جمعه ۶ اردیبهشت ۹۸، دو زن در میان ۹ فعال کارگری بودند که در تجمعی به مناسبت روز جهانی کارگر بازداشت شدند. خانم **پروین محمدی**، نائب رئیس اتحادیه آزاد کارگران ایران، و خانم **هاله صفرزاده** از فعالین کارگری، دستگیر شدند تا از شکل گیری هر گونه تجمع کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر جلوگیری شود. پروین محمدی قبلاً در تاریخ ۹ بهمن ۱۳۹۷ به خاطر فعالیت در دفاع از حقوق کارگران ایران بازداشت و در اوین زندانی بود و در اسفند ۹۷ با قرار کفالت آزاد شد.

فعال مدنی **اکرم نصیریان** روز ۹ اردیبهشت ۹۸، توسط نیروهای امنیتی بازداشت و به زندان اوین منتقل شد. خانم اکرم نصیریان از اعضای ندای زنان ایران و گروه همیاری به سیل زدگان است که از روز ۹ اردیبهشت ناپدید شده بود.

سارا زحمتکش، ۲۴ ساله، یکی از فعالین حوزه زنان و کارشناس علوم اجتماعی در شهرستان پاوه، روز اول اردیبهشت ماه ۹۸ توسط نیروهای وزارت اطلاعات پاوه بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل شد. هیچ اطلاعی از سرنوشت وی در دست نیست. خانم زحمتکش مدیر انجمن زنان ژیار تین می باشد.

احکام صادر شده برای فعالین مدنی و حقوق بشر

فاطمه بهمنی فعال صنفی معلمان به یک سال حبس تعلیقی و پرداخت جریمه نقدی دو میلیون تومان محکوم شد. خانم بهمنی متهم به نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی از طریق درج مطالب خلاف واقع در فضای مجازی می باشد. خانم بهمنی و همسرش در تاریخ ۲۰ آبان ۹۷ در جریان **تحصن سراسری معلمان** توسط نیروهای امنیتی در اراک بازداشت شدند.

راحله راحمی پور روز ۲۰ فروردین ماه ۹۸، در دادگاه تجدید نظر استان تهران به پرداخت ۸۰ میلیون ریال جزای نقدی بدل از حبس محکوم شد. خانم راحمی پور در سال ۹۶، به **دلیل شکایت به سازمان ملل در ارتباط با سرنوشت برادر و برادرزاده اش** به اتهام «تبلیغ علیه نظام» توسط دادگاه

انقلاب تهران به یک سال حبس تعزیری محکوم شده بود. همزمان با آغاز رسیدگی گروه کاری ناپدیدشدگان قهری سازمان ملل

به شکایت خانم راحمی پور و درخواست توضیحات از رژیم ایران درباره برادر و برادرزاده خانم راحمی پور، فشارها بر وی آغاز شد.

نقض حقوق زندانیان سیاسی

خانواده زندانی سیاسی **آنا دائمی** روز یکشنبه ۱۸ فروردین ۹۸ که برای اولین بار در سال نو جهت ملاقات او به زندان اوین مراجعه کرده بودند متوجه شدند که ممنوع الملاقات است.

سیما انتصاری یکی از زنان درویش محبوس در زندان قرچک ورامین توسط یکی از زنان زندانی مورد ضرب و شتم قرار گرفت. وی از ناحیه سر و شانه به شدت آسیب دید. زندانی مهاجم گفت مسئولان زندان «به او قول دادند، اگر درویش را مورد آزار و اذیت قرار دهد، در درخواست آزادی مشروط او تجدید نظر خواهد شد.»

به رغم گذشت بیش از ۱۰۰ روز از دستگیری **ساناز الهیاری**، وی همچنان در وضعیت بلاتکلیف به سر می برد. خانم الهیاری تحت فشار شدید روحی و روانی قرار دارد.

دستگیری یک زن به خاطر تبلیغ آرایشگاه

روز ۴ اردیبهشت ۹۸ یک زن آرایشگر در شهر بابل به دلیل انتشار یک عکس تبلیغاتی از آرایشگاه خود دستگیر شد. این زن آرایشگر با نصب بنر در یکی از خیابان های شهر و انتشار عکس برای تبلیغ در فضای مجازی بازداشت و آرایشگاه محل کار او نیز پلمپ شده است. (سایت حکومتی تابناک - ۴ اردیبهشت ۹۸)

ارسال پیامک برای شهروندان توسط پلیس امنیت اخلاقی به بهانه بدحجابی

طی یک ماه اخیر پلیس امنیت اخلاقی تهران با ارسال پیامک برای هزاران نفر که با خودرو در شهر تهران رفت و آمد می کنند، از آنها به منظور رعایت حجاب اجباری تعهد گرفت. حسین رحیمی در گفتگویی با خبرگزاری رسمی ایرنا اظهار داشت، «مأموران پلیس در سطح شهر خودروهایی که در آنها کشف حجاب می شود شناسایی و با آنان برخورد می کند.» وی درباره پیامکها افزود، «فارغ از اینکه اقدام به **کشف حجاب** از سوی چه کسی در خودرو انجام شده باشد برای مالک خودرو ارسال شده است. ممکن است کسانی که کشف حجاب

کرده اند مسافر باشند اما پلیس امنیت اخلاقی در این زمینه راننده خودرو را می شناسد.» وی در مورد دریافت کنندگان پیامک گفت، «این افراد به پلیس امنیت مراجعه کرده و پس از ارائه یک تعهد کتبی مرخص می شوند و در صورتیکه برای بارهای بعدی این اقدام در خودروی آنان مشاهده شود نسبت به تشکیل پرونده و ارسال آن به مراجع قضایی اقدام می شود.» وی تأکید کرد، «این اقدام پلیس قانونی است و پلیس تردیدی در تداوم اجرای آن ندارد.» (خبرگزاری رسمی ایرنا - ۵ اردیبهشت ۱۳۹۸)

عفو بین الملل از رژیم ایران خواستار توقف آزار و اذیت زنان به بهانه حجاب شد

عفو بین الملل با انتشار بیانیه ای از رژیم ایران خواست، به بازداشت و حبس مدافعان حقوق زنان که به صورت مسالمت آمیز به قوانین تحقیر آمیز و تبعیض آمیز حجاب اجباری اعتراض کردند، پایان دهد.

عفو بین الملل در این بیانیه اشاره کرد، «مجرمانگاری زنان به دلیل عدم انتخاب حجاب، شکلی افراطی از تبعیض جنسیتی و نوعی رفتار بی رحمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز است که عمیقاً به کرامت انسانی زنان آسیب می رساند. مقامات ایرانی باید دست از آزار و تعقیب قضایی و حبس زنانی که در مقابل این بی عدالتی ظالمانه می ایستند بردارند و کسانی که به خاطر فعالیت در دفاع از حقوق زنان بازداشت شده اند را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند.»

آخرین وضعیت بحران سیل

از روز ۱۲ فروردین ۹۸ (اول آوریل ۲۰۱۹)، ادامه بارندگی های شدید و سیل در استانهای غرب و جنوب غرب ایران، مناطق بیشتری را با خود به زیر آب برد.

سازمان ملل به نقل از کمیسیون اروپایی اعلام کرد زندگی دست کم ۱۲ میلیون شهروند در سراسر ایران از سیل آسیب دیده است. کمیسیون اروپایی برای کمک های انسان دوستانه و حمایت های مدنی می گوید این واقعه، بدترین فاجعه طبیعی است که طی ۱۵ سال گذشته در ایران رخ می دهد و به دو هزار شهر و شهرستان در ۳۱ استان سرایت کرده است.

پرتال اطلاع رسانی دفتر هماهنگی امور انسان دوستانه سازمان ملل متحد می گوید دو میلیون شهروند به کمک های انسان دوستانه نیاز دارند و بیش از نیم میلیون نفر مجبور به ترک محل سکونت خود شده اند.

در بسیاری مناطق لرستان و خوزستان، اهالی روستاها روزهای متمادی در محاصره سیل قرار داشتند و به هیچ چیز از جمله آب، غذا، پوشاک و گرمایش دسترسی نداشتند.

در خوزستان ۲۷۰ روستا خالی از سکنه و ۱۲۰ هزار نفر آواره شدند. در برخی مناطق، خانواده ها در واگن های قطار زندگی می کنند. هلال احمر خوزستان به جای تأمین سرپناه برای سیلزدگان، هر چادر را ۵۰۰ هزار تومان به آنها به فروش می رساند.

در خوزستان که یکی از بزرگترین دشت های حاصلخیز ایران است و به تنهایی توان تأمین گندم، برنج، شکر و خرما و ماهی کل ایران را دارد، مردم اکنون با مرگ دست و پنجه نرم می کنند. در اهواز وضعیت تأسف بار برگشت فاضلاب و جاری شدن آن در منطقه پردیس اهواز، احتمال وقوع بیماری های ویروسی و عفونی را به همراه دارد.

در سیستان و بلوچستان، علاوه بر سیل، هجوم ملخها همه چیز را نابود کرده ولی رژیم کماکان هیچ اقدامی نکرده است. برخی کشاورزان بر این باورند که در اثر تخریب سیل و هجوم ملخها تا ۵ سال آینده نمی توانند محصولی برداشت کنند.

گزارشات مردمی حاکی است که مردم سیل زده در سیستان و بلوچستان آب ندارند و به دلیل مصرف آب آلوده بیمار شده اند. آنها در آستانه مرگ قرار دارند و به دارو، آب و غذا نیاز دارند.

در اثر سیاست های ویرانگر رژیم ملایان، بارانهای تند بهاری بسیاری شهرها و روستاهای ایران را به طور کامل نابود کرده است و زندگی مردم را آب برده است. با گذشت بیش از یک ماه از وقوع فاجعه ملی سیل، هیچ اقدام مؤثری از سوی رژیم برای کمک به مردم محروم و مصیبت زده نواحی سیل زده صورت نگرفته است.

وضعیت سیلزدگان و کمک رسانی به آنها در نقطه بحرانی است. تنها منشاء کمک برای سیلزدگان همبستگی مردم و رساندن کمک از سوی مردم استانها و شهرهای همسایه است و زنان در این فعالیت ها نقش فعالی دارند.

حداقل ۲۱ زن در میان کشته شدگان سیل

بنابر گزارش مدیر اداره کل پزشکی قانونی استان فارس یازده زن در میان کشته شدگان سیل در شیراز وجود داشتند. (خبرگزاری حکومتی رکنا- ۱۵ فروردین ۱۳۹۸) روز ۱۴ فروردین مجدداً رکنا از زنده به گور شدن یک زن ۳۵ ساله در زیر آوار بر اثر تخریب یک خانه در سیل خبر داد. روز ۱۵ فروردین جسد دو زن از میان گل و لای در شهر پلدختر بیرون کشیده شد. روز ۲۶ فروردین ۱۳۹۸، جسد یک زن ۲۹ ساله در اطراف روستای ملیحان از توابع شهرستان اهواز در سیلاب پیدا شد.

براین اساس، تعداد زنانی که در جریان سیل جان خود را از دست دادند به حداقل ۲۱ تن می رسد. اما باید تأکید کرد که رژیم اساساً هیچ سیستمی برای سرشماری افراد بعد از سیل ندارد و تاکنون آمار دقیقی از کشته شدگان و مفقودین اعلام نکرده است و مشخص نیست چه تعداد خانواده همراه با تخریب خانه هایشان در سیل غرق شده اند.

وضعیت زنان - «برای چه زنده بمانیم وقتی آب همه چیز را نابود کرده است؟»

در جریان سیل، زنان و کودکان متحمل بیشترین رنج ها و صدمات شده اند و در شرایطی که دچار کمبود غذایی، آب، مراقبتهای

پزشکی هستند و یا اصلاً به آن دسترسی ندارند، به شدت تحت فشار قرار دارند. ذیلاً بخشهایی از صحبتهای برخی از زنان در استانهای سیلزده آمده است:

یک زن در معمولان: «ما کارگری کردیم و وسایل مان را خریدیم. آب همه چی را نابود کرده. بچه ام می گوید ما برای چی باید زنده بمانیم وقتی آب همه چی رو برده و نابود کرده؟»
یک خانواده در معمولان: «همه چی با خاک یکسان شده. الان میخواهند چکار کنند چند تا آب معدنی آوردن اینا هیچ کاری واسه مردم نمی شه. ما همه مان خونه و زندگی داشتیم... حتی

لباس نداریم لباس گرم. وسایل بهداشتی برای خانم ها اصلاً نیست. کفش ندارن. دارو که اصلاً نیست. بیماران فشار خونی داریم بیماران دیابتی داریم. برای بچه ها شیر خشک و پوشک بچه. یک روستای دو هزار نفری بودیم الان همه به سختی خونه هاشونو ساخته بودن. الان آب که فروکش کرده بیماری های وبا و هپاتیت مردم رو تهدید می کند. جراثقال هم نیاز است که خاک را از خونه ها بکشاند بیرون.»

یک زن سرپرست خانوار در لرستان: «یک زن سرپرست خانوار هستم با یک مادر پیر و یک برادر معلول و دو فرزند یتیم، آب که آمد خونه ام را برد. سه بار سیل آمد و هر بار وسایلم را جابجا کردم اما در سیل آخر همه چیزم رفت الان دو تا پتو ندارم. هیچ کسی نیست. اصلاً ما چی بگوییم. هیچ زندگی برایم نمونه اصلاً نمی دونم کجا بروم هیچی ندارم تن بچه های یتیم بکنم.»
یک زن در لرستان: «سابقه نداشته هیچ سالی این آب بیاید، یک سال بود تازه این خانه را ساختیم همه اش خراب شده، نمی توانیم شب ها در اینجا بخوابیم... تمام زندگی ما را آب برده، نمی دانیم کجا هستیم؟ کجا بریم؟ نه جایی داریم بریم نه جایی داریم بشینیم... حتی یک قاشق نداریم با آن غذا بخوریم.»

یک خانم خیاط در شیراز: «چرا مسئولها نمی آیند به داد ما برسند؟ مگه چقدر بارون آمده که اینطور خونه ما رو سیل گرفته؟ من الان بچه هام لباس ندارن. دفتر ندارن کیفشون تو آب رفته... الان نه لباس داریم نه پتو داریم نه خوراک داریم هیچی نداریم. کجا بریم؟ چطوری خونمون ول کنیم با این همه گل و آب بریم؟ وسایل برقی ام تو آب بوده، چرخ خیاطی، اتو، من از کجا بیارم؟ تمام زندگی ام خراب شده؟ مگه یک شاهی سناره که بشه جمعش کنی؟»

یک خانم در منطقه سعدی شیراز: «من بچه یک سال و نیمه دارم شیر خشک نیست، پوشک بچه نیست، لباس نداره کفش و جوراب نداره، خودم جوراب پام نیست، سرده لباس گرم نداریم. زندگیمون همه اش ریخته تو کوچه. مادر شوهرم و شوهرم هم لباس ندارن از همسایه ها لباس گرفتن تشنون کردن. هیچ ارگانی نیامده. کمکهای مردمی فقط بوده. لباس نداریم. شب یخ می زنیم. من مریض شدم بچه ام مریض شده. چشمش عفونت کرده. قطره چشم نمیارن. پاش سوخته پماد برای پاش نمیارن. آب با فاضلاب قاطی شده آب نداریم.»

ISNA PHOTO
Pouya Pakizeh

میزان خسارات

وزیر کشور ملایان میزان خسارت‌های ناشی از سیل را ۷ میلیارد و ۶۱۹ میلیون دلار اعلام کرده است. برخی مقامات آن را معادل خسارات جنگ ۸ ساله با عراق اعلام کرده اعتراف می‌کنند که رژیم توان بازسازی خسارات ناشی از سیل را ندارد. بسیاری از واحدهای تولیدی و کارخانه‌ها به زیر آب رفته‌اند. مزارع را آب برده و کارگران و کشاورزان بسیاری بیکار شده‌اند. با این حال رژیم به خاصه خرجیهای خود در خارج مثل ساختن راه آهن شلمچه-لاذقیه و نیروگاه در لاذقیه (با هزینه ۴۱۱ میلیون یورو) و ... ادامه می‌دهد.

این در حالی است که خطر وقوع سیل در اوایل بهمن ماه سال ۱۳۹۷ توسط مقامات امنیتی به صورت کتبی به مقامات ارشد دولتی از جمله وزارت نیرو هشدار داده شده بود. (خبرگزاری حکومتی رکنا - ۸ اردیبهشت ۹۸)